



*In Loving Memory of
Baheerathy Reshekaron*



Sunrise: 22nd July 1964

Sunset: 13th January 2017

Break, break, break,

On thy cold gray stones, O Sea!

And I would that my tongue could utter

The thoughts that arise in me.



Break, break, break

At the foot of thy crags, O Sea!

But the tender grace of a day that is dead

Will never come back to me.



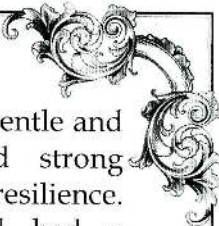

LIFE HISTORY OF BAHEERATHY RESHEKARON

தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக - 236 Thirukkural
(Thondrin Pugazhodu Thondruka)

As per the Saint Valluvar's words, Baheerathy lived an illustrious life radiating her cheerful and kind ways to all who were a part of her life.

Bahee was born on the 22nd of July 1964 in Aathi Myliddy (ancient Myliddy) in the Jaffna peninsula in Sri Lanka into a respectable and well-to-do family, which had contributed tremendously to the social betterment of the locals of that area.

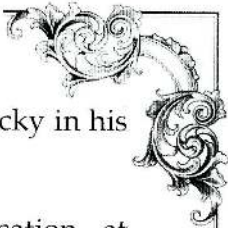
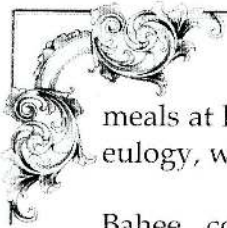
Bahee's father, Subramaniam Ponnuthurai of Karukampanai, belonged to an esteemed family from the lineage of Thandikai Kanakaraja Mudali and of Mylai Narasinha Devan Mudali. Bahee's father's family achieved fame because of their contribution to various philanthropic causes. Bahee's mother, Naguleswary Ponnuthurai nee Vaithiyanathan, hailed from an equally honourable family from Irupalai Kulaveerasinga Mudali's family. Her grandfather, Nannithamby was the village headman for Myliddy. For generations, Bahee's mother's family have also been the Trustees of the famous Naguleswaram Temple in Keerimalai and are hereditary hosts of the annual flag raising ceremony. Naguleswaram is a renowned temple and one of the five Ishwarams in Sri Lanka dedicated to Lord Shiva from time immemorial.



Naguleswary was known for her beauty and, gentle and kind-hearted nature. Ponnuthurai exhibited strong qualities such as willpower, confidence and resilience. Bahee inherited both parents' virtues and had a personality of equanimity.

Following their wedding, Bahee's parents moved to 'Nakkattiyaudai' estate in Myliddy, where they lived a life of contentment with name and fame. The couple were blessed with two children: a boy Vigneswaran born in 1962 and a girl, Bahee in 1964. The children grew up as a beacon of hope for their parents but unfortunately, their mother was not there to see her children blossom into adults. Bahee lost her mother at the tender age of four. Her father refused to remarry despite pressure from family members, claiming that his wife had given him a lifetime of happiness. He dedicated the rest of his life to Vicky and Bahee and passed away in August 2009 in London, after fulfilling his duties to both his children.

Bahee faced many challenges growing up in the traditional village of Myliddy as a motherless girl. Nevertheless, she faced them unflinchingly. She was burdened with playing the role of a woman in the absence of her mother in tendering to the household needs. She was a loving daughter and an affectionate sister. As a young girl, Bahee was innocent, kind and caring, which made Bahee's relatives and neighbours fond of her. She would often be invited to their houses for feasts on special occasions. However, Bahee would decline these invitations when they were not extended to her father and brother and cheerfully enjoy the mediocre

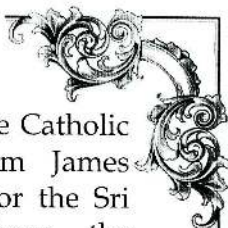



meals at home as reminisced by her brother, Vicky in his eulogy, which is contained in this booklet.

Bahee concluded her primary school education at Kalaimagal Vidyalayam and went on to Mahajana College for her secondary education, where she not only excelled academically but also in extra-curricular activities. She took part in various athletic events and held positions of responsibility as Deputy President of the Hindu Society, Secretary of the GCE A Level Union, Captain of Thuraiyappa House and member of the Prefect Guild. She also won many class prizes and successfully carried herself onto university. Recognising her educational talents, the Sri Lankan Government awarded Bahee the Mahapola Scholarship, which is only granted to students who achieve the highest marks nationally.

In 1983 Bahee gained admission to the University of Jaffna to read Economics. Whilst at university, she captained the girls' hockey team. At the time, the Hindu students did not have a voice as the Hindu Union had been defunct for 15 years. However, Bahee with the support of a few fellow students and professor Balasundarampillai, revived the Hindu Students Union to its former glory.

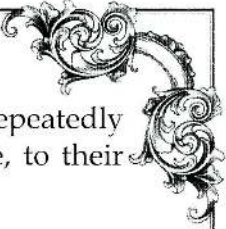
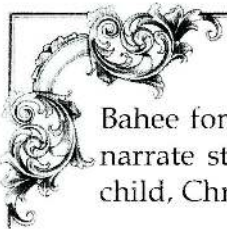
At university, Bahee was admired by many for her beauty, talent and amiability as remembered by some of her contemporaries in their tributes. However, it was Reshekaron who managed to win her over during her second year at university.



Reshe hails from a well-known and respectable Catholic family in Ilavalai. His father, Ratnasingam James Jayaratnam, worked as an Excise Inspector for the Sri Lankan government. After resigning from the Department of Excise, he joined the Survey Department and held the position of Assistant Superintendent of Survey. He later worked abroad in Saudi Arabia for the internationally renowned company, ARAMCO as a Senior Surveyor Technologist and in Bahrain as a Senior Surveyor Consultant for the Ministry of Housing. Reshe's mother, Rani Sathiyawathy Jayaratnam nee Amirthanayagam, worked as an English teacher at Ilavalai Holy Family Convent until her marriage.

Coming from a traditional Hindu family in which "love marriages" were frowned upon, Bahee was bold enough to choose Reshe, a Christian, as her life partner, at a time when inter-religious marriages were not welcome in Jaffna. When Reshe sought Bahee's hand in marriage, her father accepted their union without hesitation, requesting Reshe to take good care of his daughter, who had been brought up without a mother. Bahee and her father thus proved to be ahead of their time by showing that the sanctity of one's faith never lies in sectarian dogmatism but in love and unity.

During the mid-1980s, Bahee immensely relished her time with her betrothed, Reshe, travelling far and wide outside the Jaffna peninsula to other parts of Sri Lanka such as Colombo and Kandy, undergoing novel and exciting experiences. In 1985, she also made her first visit abroad with Reshe to Chennai in India, where her brother was studying at the time. Throughout her life,





Bahee fondly recalled this period and would repeatedly narrate stories of her “adventures” with Reshe, to their child, Chrishni.

The couple’s devotion and understanding for one another became clear through the respect they shared for each other’s religions. They had a tacit understanding that one should not unduly influence the other and took a solemn pledge to teach their future children about both faiths. Out of respect for one another, the young couple visited both temples and churches. During this time, Bahee became very intrigued and interested in Christianity. She delved herself into biblical stories and other Christian writings. With the passage of time, Bahee became drawn to the Christian faith, which led to her baptism later in life.

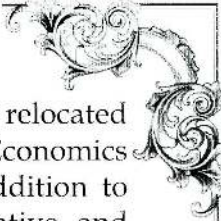

Bahee and Reshe entered into holy matrimony on the 01st of July 1987. Despite facing many challenges and rigours in life, the couple conquered them through their love, devotion, respect and understanding for one another. Bahee’s love for Reshe was unquestionable and relentless. She was an affectionate, dedicated and supportive wife, who always put his needs above hers and remained committed to him regardless of any trials or tribulations. Bahee and Reshe set a great example as a couple for their daughter, Chrishni, as well as other younger relatives, as eulogised by Sathi, Reshe’s younger brother.

In 1988, Bahee relocated to Oman, where her husband was working. Bahee enjoyed the formative years in Oman as she was footloose and fancy-free. She lived as



part of an extended family with her husband's two brothers, Jena and Sathi, and sister-in-law, Suby. Bahee often remembered the time spent with her relatives fondly. Having come from a small family of three, Bahee was delighted to be married into a big family. During the early years of their marriage, Reshe and Bahee had a vibrant social life. She was well known for being a warm and hospitable host and an excellent cook. Tributes from personage from various walks of life extoll these virtues of Bahee, some of which has been included in this booklet.

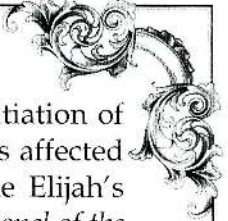

Bahee's carefree and unconstrained life changed when, Reshe and Bahee's only daughter, Chrishni, was born in September 1989. Following the arrival of her daughter, Bahee took on the role of a mother with excitement, dedication and commitment. Bahee doted on Chrishni. Being academically orientated, Bahee spotted and discerned certain qualities in Chrishni as a child and it became Bahee and Reshe's wish that their daughter, when she grows up, becomes a lawyer. To this end, Bahee and Reshe persevered, made sacrifices and worked hard to guide and encourage Chrishni to take to law, which she did by reading Law at Queen Mary, University of London. As Chrishni was growing up, Bahee maintained a cordial relationship with her daughter. The mother and daughter were the best of friends but Bahee was firm and strict when required. Bahee taught Chrishni the importance of good and ethical behaviour and took pride and joy in the resultant independent, strong and moral woman that Chrishni had become.



In 1995, due to Reshe's employment, the family relocated to the Maldives, where Bahee excelled as an Economics Teacher at Madrasathul Ameer Ahmed. In addition to teaching, she showed her capacity for initiative and organisation in relation to several extracurricular activities and projects. She also helped her students achieve the 2nd prize in the national annual inter-school Economics Competition in 1997. The Tribute paid by Mr. Hamdun A Hameed (*Ambassador of the Republic of the Maldives to Singapore & Former Principal of Madrasathul Ameer Ahmed School*) amply testifies to her service as a Teacher.

In 1999, Bahee moved to India with her daughter to impart a Tamil cultural way of life, whilst Reshe moved to Germany. This clearly showed her natural love for her language and culture, which she didn't want her child to miss out on. Bahee's father, Ponnuthurai, lived with his daughter and granddaughter assisting them in the absence of her husband. Whilst in India, Bahee also pursued a masters degree course at Annamalai University.

In 2002 Bahee and Chrisni joined Reshe in Germany, where Bahee once again took to teaching. Bahee was employed by Agape International Academy to teach Mathematics and Economics to higher secondary students. Agape International Academy is an American School on the American Army Base in Rammstein, Germany and it is to Bahee's credit that she was the first non-American teacher to be employed by the school. During this time, Bahee along with a few other Tamils, promoted public awareness about the plight of Tamils

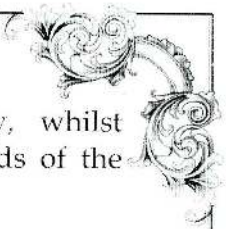



living in Sri Lanka and was involved in the initiation of projects for the betterment of Sri Lankan Tamils affected by the civil war and tsunami. The head of the Elijah's Bread Ministries, Bishop J Alan Neal (*former Colonel of the US Army*), in his tribute affirms Bahee's quality and commitment as a teacher in this school.

The Reshekarons moved to Great Britain in 2005 primarily for the benefit of their daughter, Chrishni's education. In London, Bahee worked as an Accounts Assistant for a brief period. She also continued her service as a teacher by tutoring children primarily in Mathematics and English. What initially began as tuition for one child in the latter part of 2005, avalanched into a prosperous business. Within a short period, she garnered a reputation as a hardworking and motivating teacher and commanded great respect from students and their parents, as evidenced in the letter of eulogy penned by one of her students, Toby Cadilas. Through tuitions, Bahee cultivated very strong ties with the Sri Lankan and Asian Community. By the time Bahee ceased tutoring in July 2016, she had become a prolific tutor, teaching more than 70 students a week.

Fate took Bahee's life in a different direction when she was unexpectedly diagnosed with terminal cancer at a relatively young age of 52. It was ironic that the diagnosis was made on her birthday, the 22nd of July 2016.

Bahee found great happiness and pride in the way in which her husband and daughter dutifully and affectionately cared for her during her illness. They also did everything within their power to provide the best



medical treatment available in the country, whilst leaving the ultimate fate of Bahee in the hands of the Almighty God.

Throughout her fight against cancer, Bahee was seen clutching her rosary most of the time and uttering the Lord's Prayer. She took great solace in the fact that everything eventually has to be determined by Him. Bahee was an ardent believer in the Holy Mary and had previously on several occasions visited the Holy Marian Shrines of Vailankanni in India and Lourdes in France. Bahee may have inherited this devotion for Mother Mary from her mother-in-law, who had a strong affinity for Mary.

Despite her rapidly deteriorating condition and the invasive nature of the disease, which resulted in poor mobility and severe body pain, Bahee was determined and resolute that she should undertake a pilgrimage to Lourdes, which she did in January 2017.

Bahee displayed great fortitude, valor and determination during her last days. She was selfless in that her qualms were never about her pain or survival but that she may not be able to fulfil the remaining obligations to her husband and daughter. Bahee was brave and stoic. Out of love for her husband and daughter, Bahee fought on till the end with all the strength and courage that she could muster.

Bahee passed away on the 13th of January 2017 at St George's Hospital in Tooting (London) surrounded by family and friends. Quite uniquely before the God of death arrived at her bedside, Bahee had defeated him by

planning her final journey in advance. She also prepared her husband and daughter to face a life without her physical presence. Thus, although Bahee hoped for the best, she was prepared for the inevitable.

Bahee was a loving wife, a devoted mother and a compassionate human being. Although she only lived up for two scores and twelve years, she achieved enormous successes in her life and endeavoured to live her life to the fullest. The well-attended and memorable funeral is a testimony to her popularity and the esteem in which she was held within her community.

In keeping with the saying '*a life well remembered lasts forever*', she lives on in the hearts of her loved ones.

- குழந்தைகளுக்கு நல்லன செய் என்று அறிவுறுத்துவது தீயனவற்றை செய்யாதே என்று எச்சரிப்பதை விடச் சிறந்தது.
- உலகிலுள்ள சகலருக்கும் அன்பு காட்டு. சகலரையும் நம்பிவிடாதே.
- காக்கை இனத்துடன் கலந்து உணவு கொள்வது போல சுற்றத்துடன் கூடிச் செல்வத்தை நுகர்பவருக்கே செல்வம் நிலைத்திருக்கும்.



யா/மகாஜனக் கல்லூரி தெல்லிப்பழை J/Mahajana College Telloppalai

T.P. 021 321 4004
021 205 9293

E-Mail: jayamahajana2010@gmail.com
Web: www.Mahajana College IK

Principal

21/10/2018

எமது கல்லூரியில் எங்களுடன் ஒன்றாக படித்தவர் என்று கையெழுத்து வைக்கப்பட்ட
ஆகத்து 2017 ஆண்டு காலம் சென்ற ஆண்டு பகிர்நீர்ச்சுடன் அவர்களின் முதலாவது ஆண்டு
நிலைமதிப்பீட்டில் அதிகப் பள்ளி வகையில் அஞ்சலி மட்டமை வழங்குகின்றோம்.

அவர் பகிர்நீர் அவர்கள் ஆறாம் வகுப்பிலிருந்து உயர்த்தாம் வகுப்பில் எமது
கல்லூரியில் கல்வி பயின்றவர். இவர் கல்லூரிக் காலத்தில் கல்வியில் மட்டுமல்லாமல்
இணைப்பாடல்களைச் செயற்பாடுகளான விளையாட்டு, கலை கலாச்சார தலைகளிலும்
அறிவுகளில் ஆர்வமும் திறமைமும் காட்டிய சிறந்த மாணவியாகும். குறிப்பாக கலை
மாணவர் தலைவர்களில் ஒருவராகவும், உயர்த்த வகுப்பு மாணவர் ஒன்றியத்தின்
செயலாளராகவும், கல்லூரியின் இந்துமயமாற்றத்தின் 2-11 தலைவராகவும், துறையிய
இல்லத்தின் தலைவராகவும் பணியாற்றினார்.

உயர்த்தப் பரீட்சையில் திறமையான சித்தியடைந்து யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில்
கலைப் பட்டப்படிப்புகளை அனுமதிப்பை பெற்றுக் கொண்டார். பட்டப்படிப்பை சிறப்பாக
நிறைவு செய்த பின்னர் தன கற்று அறிவை மற்ற மாணவர்களுக்கு பகிர்நீர் ஆர்வத்துடன்
ஆசிரியர் தொழிலைத் தேர்வு செய்து செய்து மாணவர்களின் மனங்களும், பலம் பெரிந்த நடுகளிலும்
கல்விச் சேவைகளைச் செய்பவாக செய்பவராவார்.

தனது குடும்பத்திற்கும் தனது கல்லூரிக்கும் தனது சமூகத்திற்கும் பெருமைகளைத்
தேடித்தந்த அவர் பகிர்நீர் அவர்கள் எம்மை விட்டுப் பிரிந்து வந்ததாகக் கண்டறி
கூற முடியாத ஒர் பேர் இழப்பாகும். இவரின் இழப்பால் அப்பகுதிக்கும் கலை, கலை
மற்றும் குடும்பத்தினர், உற்றார் உறவினர்கள், நண்பர்கள், நண்பிகள் அனைவருக்கும் எமது
ஆர்வத்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். இவர்கள் அமைதிபெறவும் அவர்கள்
ஆதார சாத்தியமையமும் எல்லாம் வல்ல சீவகாமி சமீத ஆனந்த நடராஜப் பெருமனை
வேண்டி நிற்கின்றோம்.

அவரின் குடும்பமாக இவ்வருடத்திலிருந்து வருகின்றோம் கல்லூரி நிறுவனர் பாவலர்
துறையியப் பள்ளினை நினைவு நான் புகழ் அழகியில் பங்குபற்றும் அனைத்து
மாணவர்களுக்கும் சிறப்புகள் வழங்க அவரது கணமும், மகனும் முன் வந்திருப்பது
எமது கல்லூரி மீது அவர்கள் கொண்ட பற்றாகும் என்பதை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றோம்.

நன்றி

M.M. Maniseharan
20/10/2018
Mr.M.Maniseharan
Principal (SLPS-2)
J/Vai/Mahajana College
Telloppalai

මගේ අංකය
எனது இலக்கம்
My Number

ඔබේ අංකය
உமது இலக்கம்
Your Number

දුරකථනය : 021-2222403
දුරකථන විද්‍යුත් : 021-2222006
Telephone : 021-2222644



යාපනය විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව.
யாழ்ப்பாணம் විශ්වக் கல்விக்கழகம், சிங்களகை.
UNIVERSITY OF JAFFNA, SRI LANKA.

වැ.පො.අංකය-57
கி.பே.அலுவலகம்
යාපනය

දුරකථන : 021-2222403
දුරකථන විද්‍යුත් : 021-2222006

P.O. Box - 57
Thirunelvely,
Jaffna.

14. 12. 2017

Dear Mr. Jay C Reshekaron

Scholarship in Memory of Late Mrs. Baheerathy Reshekaron

The scholarship in memory of Mrs. Baheerathy Reshekaron, who was a student of the University of Jaffna (Reg. No. 83/A/20) attached to the Faculty of Arts, is now established as requested by you. The University Senate at its 427th meeting held on 17.10.2017 approved the above scholarship with the following criteria: -“For the student/students who gained the highest GPA (minimum 3.3) in the third year of the special Degree in Economics”

The above scholarship will be awarded from this year in the memory of Mrs. Baheerathy Reshekaron.

Once again, we extend our deepest sympathies at your irreparable loss while thanking you for the interest shown towards our students in the memory of your beloved wife Mrs. Baheerathy Reshekaron.

S. K. Pirapakaran
Assistant Registrar
Academic Branch



EMBASSY OF THE REPUBLIC OF MALDIVES
SINGAPORE

A Tribute to Mrs. Baheerathy Reshekaron

I write this in fond memory of Mrs. Baheerathy Reshekaron, who was a teacher at Madrasathul Ameer Ahmed in the Republic of Maldives, during my tenure as the Principal of the school.

Mrs. Baheerathy was an Economics teacher between January 1995 and December 1998. She was a compassionate and dedicated teacher, who tirelessly worked to improve the educational standards of her students, enabling them towards achieving their full potential.

In addition to the curriculum, she encouraged her students to participate in extra-curricular activities. Under her guidance and mentoring, her students won second place in the annual inter-school Economics Competition in 1997. She also organised several projects and activities for the enrichment of her students.

With true commitment to her profession, Mrs. Baheerathy took part in various training programs throughout her time at Ameer Ahmed. Notably, she participated in the training program in Population Education for Secondary and Higher Secondary School Teachers, facilitated by the Ministry of Education in November/December 1995.

Mrs. Baheerathy was an outstanding and inspiring teacher. She was energetic and motivating, and was always cheerful and pleasant. Her colleagues and students deeply appreciated her, and in gratitude for her valuable services rendered towards the betterment of the school, she was awarded Certificates of Appreciation by the students and staff for two consecutive years - 1996 and 1997 - at the annual Teachers' Day Celebrations.

She will always be remembered fondly by her colleagues, and her contributions will be gratefully treasured by her students whose lives she touched and made better.

On behalf of her colleagues and students at Ameer Ahmed, I also express our heartfelt condolences to Mrs. Baheerathy Reshekaron's family and friends. May her soul rest in peace.

Hamdun A. Hameed
Ambassador of the Republic of Maldives to Singapore
Former Principal of Madrasathul Ameer Ahmed

28 December 2017

Embassy of Maldives, 121 Thomson Road, #30-01A United Square, Singapore 327591
Tel: +65 6726 9012 • Fax: +65 6726 9016 • info@maldivesembassy.sg



ELIJAH'S BREAD MINISTRIES

MISSOURI • ASIA • AFRICA • AMERICA

December 28, 2017

In Loving Memory of Mrs. Baheerathy Reshekaron

Dear Family & Friends,

I greet you in Divine Love!

It is with a heavy heart that I write this acknowledgment regarding the superb contribution of Mrs. Baheerathy Reshekaron, a wonderful servant and mighty woman of God. Many years ago, AGAPE Christian Faith Center e.V. located in Ramstein-Miesenbach Germany began a work to impact the nation of Sri Lanka.

After witnessing many testimonies about that nations long Civil War, the abstract poverty and injustice the Tamil people experienced in the Northern Province, we made that island nation our first mission's priority. Critical to our success, we initiated a strong evangelistic effort directed toward the ever-increasing number of Sri Lankans living in our community. Shortly after this evangel push, I had the unique privilege of meeting Mrs. Baheerathy Reshekaron and her family. They were among the first Sri Lankans to become an active part of our church community, nearly 17 years ago.

In particular, Baheerathy's contribution was paramount in the formation of the AGAPE International Academy. She became the first non-American to become a full-time teacher at the Academy. Her love for children, passion for education, and

teaching was infectious. Mrs. Chandra Patterson, then principal of the Academy, routinely lauded Baheerathy's ability to connect with the children in a very special way.

Her outstanding work nearly two decades ago, contributed tremendously in helping to make AGAPE International Academy one of the premiere private schools in all of Germany. The educational excellence and great reputation the Academy now enjoys is clearly the result of the hard work and exceptionalism of those forerunners and standard bearers like Mrs. Baheerathy Reshekaron. As a result of the success of the Academy here in Germany, we have been inspired to open several Learning Centers throughout Sri Lanka and India over the past couple of years. Because of this, her life's passion for education and her legacy lives on!

Because of Jesus – The Christ



Bishop J. Alan Neal

- வாழ்வில் முன்னேறுவதற்கு நெஞ்சில் தைரியம் இருந்தால் யோதும்.
- நேர்மையாக முயன்று கொண்டிருந்தால் நிறைவில் வெற்றிதான்

"TAKING THE GOSPEL TO THE WORLD"

Agape Global Ministries International, Inc. | Sri Lanka
P.O. Box 434 | 19872 Annapolis, MD

REG. U.S. PAT. & TM. OFF. | INC. - 09/10/01 | 410.421.1234 | WWW.AGAPEMINISTRIES.ORG | 001-410-421-1234



Baheerathy and I met at an uncertain time in her life...

Baheerathy and I met at an uncertain time in her life. And I still remember our first meeting. I remember the expression on her face. The sound of her voice. The touch of her hand.

She was in the Waiting Bay of the Radiotherapy Department. Her dear family was also there, as they are now, always and forever. And I was there to arrange her urgent treatment. Despite those difficult circumstances, I remember three things from our first meeting.

I remember her strength. Her body might have been weakened, but never her character, instincts nor spirit. Those remained strong, vibrant and true. As unwavering on the last day, as on the first day.

I remember how committed she was to everyone around her. All she wanted was comfort for her family. Peace for her loved ones. Happiness for everyone she would leave behind.

And I remember how she made me feel. Like we had known each other forever. Like anything I could do for her, no matter how little, was more than enough. Like time was less important than those you spend it with.

Baheerathy and I met at an uncertain time in her life. I walk past the Waiting Bay of the Radiotherapy Department every day. She isn't there anymore. But that is not what I remember.

Dr. Waleed Mohammed *(The Royal Marsden Hospital)*

என் இனிய சகோதரியே!

ஆண்டொன்று போனதம்மா நீ எம்மை விட்டு
ஆனாலும் எம் மனதில், ஒன்றல்ல, இரண்டல்ல
ஓராயிரம் நினைவுகள் அலைமோதி
விழியோரம் கரைகட்டும் கண்ணீர்த்துளிகள்

ஒரு கொடியில் இரு மலராய்
கொடி மறைந்து போக
மலர் நாங்கள், தந்தை என்னும்
பெரு விருட்சப் பராமரிப்பில் வளர்ந்தோம்
அம்மரமும் குடை சாய்ந்து
பல வருடம் ஆகிறது
நீ ஒருவள் கடைசி வரை
துணையிருப்பாய் என நினைத்தேன்
பாதியிலே நீயுமெனை
விட்டுவிட்டுப் போய்விட்டாய்
தனிமையிலே நான் வாடி
தினம் தினமும் தவிக்கின்றேன்

நாம் உணவு சமைத்த அந்த நாட்கள்...,
இடியப்ப மாவை கடினமாய் குழைத்துவிட்டு
அண்ணா ஒரு கை தாவென அழைப்பாய்
இருவருமாய் அதைப் பிழிந்து
உண்டு மகிழ்ந்த அந்த நாட்கள்...,

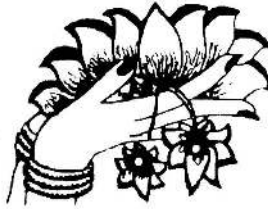
அப்பா அண்ணா என மிக அன்பாய் இருந்தாய்
ஆயிரமாய் வகைவகையாய் உணவுகளை
உறவினர்களின் வீடுகளில் தந்தாலும்

அப்பா இல்லாமல் உணவருந்தமாட்டேன்
என மறுக்கும் உன் பாசத்தில்
நான் இடம் தெரியாமல் போய் விடுவேன்

இனி வருமா அந்த இனிமையான நாட்கள்
என எங்கும் என் மனதில்
உன் நினைவுகளை அசை போட்டு
தினம் தினமும் இறைவனிடம்
உன் ஆத்மா சாந்தி அடைய வேண்டும்,

உன் சகோதரன்,
விக்னேஸ்வரன்

- ஒரு தாயின் சாபத்திற்கு ஒருபோதும் விமோசனம் கிடையாது. அதுபோல் ஒரு தாயின் ஆசிக்கும் நிகர் எதுவுமில்லை.
- ஒருவனுக்கு நீ தக்க தருணத்தில் உதவினால் ஆண்டவனும் அல்லலுற்ற தருணத்தில் உனக்கு உதவுவார்.



எம் நெஞ்சில் நிறைந்த என் மருமகள், பகீரதி

அன்று சனிக்கிழமை. காலை எட்டு மணி. பொங்கல் தினம் சிட்னியில். பகீரதி காலமானார் என்ற பேரதிர்ச்சி தரும் செய்தி வந்தது.

பதைபதைத்து விட்டோம். கண்களிலிருந்து கண்ணீர் பெருகியது. ஆயினும் நம்ப முடியவில்லை. இந்த இளம் வயதில் இந்த கதியா?

பகீரதி! உன் களங்கமற்ற அழகிய இளமைத் தோற்றமும் சிரிப்பும் என் கண் முன்னே வருகிறது. உன் அண்ணா விக்கி உனது சுகவீனம் பற்றி சொல்லி அடிக்கடி அழுவார். இந்த வயதில் உனக்கு இந்தக் கொடிய நோய் வந்து, நீ பட்ட வேதனையை நினைத்து நினைத்து வருந்தினோம். நேரில் வர முடியாது போனாலும் நேரில் பார்த்து ஸ்கைப்பில் பேசக் கிடைத்தது பெரிய ஆறுதலாக இருந்தது. தொலைபேசியில் எங்களுடன் பேசும்போது எங்களைப் பார்க்க ஆஸ்திரேலியா வருவேன் என்று அடிக்கடி சொல்வாய். நோய் சுகம் வரவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கும்படி நீ கேட்டாய். நாங்களும் தினமும் உனக்கு சுகம் வர வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தோம். பயன் எதும் கிடைக்கவில்லை.

எங்கள் திருமணம் நடைபெற்ற போது உன் அம்மா வயிற்றில் நீ எட்டு மாதக் குழந்தை. உன் அப்பா, அம்மா (அம்மா உன்னை வயிற்றில் உன்னை சுமந்தபடி) இருவரும் எங்களுக்கு செய்ய வேண்டிய கடமைகளை அப்போ செய்ததை இன்றும் எண்ணிப் பார்க்கிறோம். நீயும் நானும் (மாமி) ஒரே நட்சத்திரம் என்று உன் அப்பா (சின்ன அண்ணன்), அம்மா (இளைய அக்காள்) அன்று சந்தோஷப்பட்டார்கள். ஆனால் எங்களை விட்டு இவ்வளவு சீக்கிரம் இறைவன் உன்னை என் அழைத்தார்?

பிறப்பவர் யாவரும் இறப்பது உறுதி என்பது உண்மை. ஆயினும் இடைப்பட்ட காலத்தில் ஒருவர் செய்யும் செயல்களால் தான் பெருமையடைவர். அல்லும் பகலும் நீ உனது நலன்களையும் பார்க்காமல் உழைத்து உன் மகள் கிருஷ்ணியை ஒரு சிறந்த சட்ட வல்லுனராக்கியது உனக்குத் திருப்தியைத் தந்திருக்கும். உனக்கும் உனது உறவுகள் எல்லோருக்கும் அது பெருமை.

ஒருமுறை சென்னையில், நாங்கள் இருவரும் உனது வீட்டுக்கு வந்து உணவுண்ட நினைவுகளை மீட்டிப் பார்க்கிறேன். இன்றும் பசமையாக இருக்கிறது. உன்னைப் பார்க்க நாங்களும் லண்டனுக்கு வர முடியாமல் போனதையிட்டுக் கவலைப் படுகிறோம்.

உன் ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திக்கிறோம்.

என்றும் மறவாத, அன்பு மாமா, மாமி,
பொன்மயிலைநாதன் & புவனேஸ்வரி.





Eulogy to My Sister-In-Law

I write this tribute to Baheerathy Reshekaron, my brother Reshe's beloved wife and the selfless, doting mother of Chrishni, on the 1st Anniversary of her passing. Bahee lived in several countries, unlike many of us, and maybe through those experiences, became someone who made a huge difference to others' lives. She was exemplary in her understanding of others and compromising in her ways. She will remain irreplaceable.

When Reshe and Chrishni asked me to pen a tribute to Bahee, initially I was hesitant because I felt that there were many others who had been a greater part of Bahee's life, knew her better and who would have had many fonder memories. Thus, would have had far more to say about someone who was so special, unassuming, selfless and kind. However, Chrishni persuaded and informed me that that it was one of her mother's last wishes that I should eulogise about her life. I felt extremely touched by this gesture, about her forethought, and I now write this brief Remembrance of this wonderful human being.

Bahee was humble but there was an elegance in her humility and simplicity. She was soft yet strong and stoic. She was selfless in the way she treated others. I can go on and on about her virtues but suffice to say that she was a dutiful and selfless mother and a loving and ardent wife. No words can describe how much she will be missed but she will, without a doubt, live on forever in our memories.

A few days before Bahee passed away, we wrote a letter at the 11th hour on the 11th of January 2017, in the vain hope that we will be able to pass on a message to Bahee to muster



her stoicism. Unfortunately, it was not meant to be. I wish to share it with everyone here:

Jan 11, 2017

Dear Bahee,

We (self and Mala) thought we should write to you to express our sincere appreciation for all the kind acts and deeds you have shown to us and to all throughout your life. These words are our sincere and heartfelt expression of admiration of your selfless remarkable qualities and the way you have lived your life.

We both were immensely impressed with your unassuming nature, warmth, and admire your strength to face any adversity and for being so stoic.

You have been a great role model for your daughter Chrishni, your students (in Maldives, Germany and London) and others including your nephews and nieces. Mala shared with me that mothers of your students (whom she met during her last visit in October 2016) were especially appreciative of your contribution to their education and future of their children, and hence, society.

In short, you showed us and the world, humility by the way you lived. We are forever grateful for all that you were and the love you brought to the family through kind deeds in an unassuming and quiet manner. I know that God has different fates for each one of us and there is eternal life. Our prayers are always with you, now and forever.

May God bless you and be with you always. I am sure we will all meet someday for eternal life else this short journey on earth, which is fragile and uncertain, has no bearing and is meaningless.

**In Christ alone we trust,
Ravi & Mala**



අග්‍රාමාත්‍ය කාර්යාලය
 ශ්‍රී ලංකා ජනරජයේ අග්‍රාමාත්‍යාංශය
PRIME MINISTER'S OFFICE

58, මුස්ලිම් ජනපද පාර, කොළඹ 07,
 58, මුස්ලිම් ජනපද පාර, කොළඹ 07, කොළඹ 07,
 58, Sir Ernest de Silva Mawatha, Colombo 07.

මගේ සතුටු
 කාලය
 My Ref. }

ඔබේ සතුටු
 කාලය
 Your Ref. }

දිනය
 Date }

26 December 2017

A Tribute to Mrs. Baheerathy Reshekaron

It is with great shock and sadness I received the information of the untimely demise of Mrs. Baheerathy Reshekaron in London a year ago.

I write this brief tribute to share my thoughts on this wonderful person on her first death anniversary.

I still remember meeting Bahee for the first time 30 years ago. It was soon after she had married her husband and my good friend, Jayarathna Reshekaron (Christie). The then newlywed couple was visiting my family and I in Parwila, where I was the Officer-in-Charge of Police at the time. What struck me the most about Bahee was that despite being in her early twenties, she was affable and confident. My family and I immediately became comfortable with her. Whenever we visited Christie and Bahee, she was always very welcoming and hospitable. I will always remember this beautiful lady's bright smile and kind ways.

"May Her Soul Attain Nibbana".

H.S.S. Wickramasinghe
 Harischandra Wickramasinghe
 Deputy Inspector General of Police (Rtd.)
 Director of Planning & Logistics
 Prime Minister's Office
 Sri Lanka.



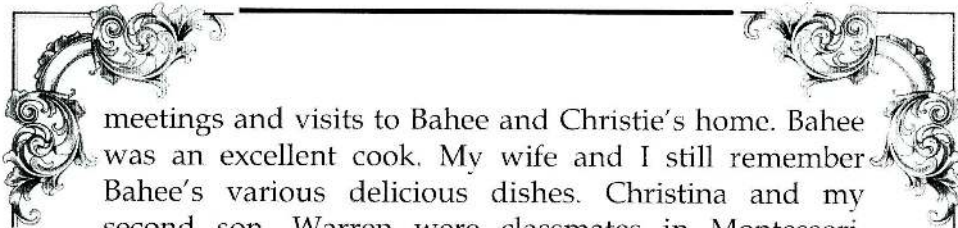
APPRECIATION TO LATE MRS. BAHEERATHY RESHEKARON

I write this appreciation in memory of an exceptional woman, who was very dear to my family. Bahee, as we affectionately called her, was a beautiful woman with an enchanting smile. She was kind-hearted, smart and enthusiastic.

I first met Bahee in Mannar in 1985 with her then fiancée Christie Reshekaron, a good friend of mine. Since then the friendship between both our families flourished and was established for life.

I met Christie in 1979 through a mutual friend Jayantha Mudannayake while I was working as a Commanding Officer of the Madagal Army detachment. Soon Christie and I became good friends. To me young Christie seemed cynical and disinterested about love. However, that changed when he met Bahee. Before I met Bahee, I heard so many good things from Christie about her. I assumed that these were just the exaggerated words of a man head over heels in love. However, when I first met Bahee I came to see that these values were not in any way magnified. She was in her early 20s and was a second-year student at the University of Jaffna. Despite being very young, Bahee was confident, modern and friendly. Since then, the couple and my family would often visit one another, and these meetings were always enjoyable.

In the late 1980s Bahee and Christie moved to Oman, where their only daughter Christina was born. In 1991 the family returned to Sri Lanka, where my wife, three children and I had the privilege of enjoying Bahee's kindness and hospitality again. We always enjoyed our



meetings and visits to Bahee and Christie's home. Bahee was an excellent cook. My wife and I still remember Bahee's various delicious dishes. Christina and my second son, Warren were classmates in Montessori. Christina and my children were playmates and enjoyed spending time together. This furthered the friendship between the two families. Bahee was caring and affectionate towards my children.

A few years later Bahee, Christie and Christina left Sri Lanka. Unfortunately, we did not have the opportunity to meet Bahee after this. However, we remained in close contact over the years. We never thought that the day would dawn where Bahee would be no more.

Bahee's life was not only a blessing to her husband Christie and their daughter Christina, but to her dear friends and family as well. She lived a righteous life and always put her family first. She was kind and calm yet pleasant and charming. She was caring, gracious and delightful. Our lovely time with Bahee and her precious memories are a lasting treasure.

Bahee, you are loved beyond words and missed beyond measure. You are now unseen and unheard, but your presence is forever in our hearts and minds. You were a wonderful woman. Your name is engraved in gold and you will never be forgotten. Our only comfort is that you are now with the Lord in heaven.

May your beautiful soul rest in peace!

Shane Balthazaar

Colonel Shane Balthazaar (Retired)

Former Commandant of the Sri Lanka Light Infantry
Regiment



Remembering Baheerathy

It's with great sadness my wife, Mathi and I both recall our memories of Baheerathy!

My wife knew Baheerathy since school days and remembers a beautiful girl with a vibrant smile, who was helpful and kind to all.

Whilst Baheerathy was at university, Reshe pursued her and they fell in love. I know Reshe as we were schoolmates. He comes from a well-respected family, where three of his paternal uncles were popular lawyers and his maternal uncle was a successful industrialist, who sacrificed his life for the Tamil National Cause. He was arrested and detained for harbouring and sheltering the militant leader and founder of TELO, Mr. N. Thangathurai, and was later killed in the notorious Wellikade prison massacre in 1983.

In 1985, my wife and I both had the opportunity to spend sometime with Baheerathy and Reshe in Chennai. On their engagement, they visited my parents at my father's temporary residence in Chennai, where they were greeted and blessed by my parents according to Tamil customs. Reshe and I revisited this event in one of our recent conversations after Baheerathy's passing away. As always, Baheerathy's calm & composed personality made all of our time together more pleasurable.

It's well known that God chooses to take the best humans early. This is sadly the case in Baheerathy's life too. She leaves behind her caring husband, Reshe and their lovely daughter, Chrishni, both of whom she loved so dearly.

Whilst we remember her with sadness and pride, we pray and wish for every blessing for Reshe & Chrishni during her memorial ceremony.

Amirthalingam Baheerathan

(Dr. Amirthalingam Baheerathan)

எங்கள் உடன் பிறவா சகோதரி பகீ....

எங்கள் உடன் பிறவா சகோதரி பகீரதி எங்கள் தந்தையின் (கனகசபை விதானையார்) இளைய சகோதரர் பொன்னுத்துரையின் மகளாவார். எங்களது சிறு வயதில் எங்களுடன் கருகம்பனையில் இருந்த நாட்களை மறக்கமுடியுமா? மறைந்தும் மறையாத ஞாபகங்கள்..... என்றும் எம் மனதில் பகீரதி,

அன்று 13.01.2017 வெள்ளிக்கிழமை மாலை அவர் எம்மை விட்டு மிக விரைவில் விடைபெறும் நேரம் நெருங்கி விட்டது என்பதுதான் என்றுமே நம்பமுடியவில்லை! பகீ, எங்கள் எல்லோரையும் துன்பக் கடலில் ஆழ்த்திவிட்டு பல கதைகள் சொல்லிவிட்டு போனதென்ன! பகீ? எமக்கு பேரதிர்ச்சியையும் சொல்லொண்ணா துயரத்தையும் தந்து விட்டு எங்கே போனீர்! பகீ?? கள்ளம் கபடமற்ற வஞ்சனையில்லா உள்ளம் கொண்ட பகீரதி ஊர் மக்கள், உறவினர்கள், நண்பர்கள் என்று அனைவராலும் பெரிதும் விரும்பப்பட்டீர்கள். இனிமையாக பழகும் சபாவமும், அன்பும் பண்பும் கலந்து கலகலத்து பேசி கனிவான புன்னகையும் இளகிய மனமும் கொண்டு எங்கள் மனதில் இடம்பிடித்த எம் இனிய சகோதரி பகீரதியே! உங்கள் திருமுகமோ உங்கள் வெள்ளை உள்ளத்தை பிரதிபலித்தாற்போல் 'அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும்' என்ற சான்றோர் வாக்கிற்கமைய எந்தச்சூழ்நிலையிலும் யாரைக்காணும் பொழுதும் புன்னகையுடன் பூரித்திருக்கும். .

நீங்கள் சிறு வயதியில் அம்மாவை இழந்த பின்பு சீனியப்புவோடு அடிக்கடி மயிலிட்டியிலிருந்து கருகம்பனைக்கு வந்து எங்களுடன் தங்கி ஒரு கூட்டுப் பறவைகள் போல வாழ்ந்தோம். எங்கள் குடும்பத்துடன் மிகவும் பாசமாக இருந்தீர்கள். ஆசையோடு பெரியப்பா, பெரியம்மா, குஞ்சி, முத்தண்ணை, சின்னண்ணை, ஆசையண்ணை, ராணி அக்கா, பேபி, அனு என்று உண்மையான பாசத்தோடு அழைப்பீர். அது

ஒரு அழகிய நிலாக்காலம்...காலங்கள் பல கடந்தாலும் நீங்காத அந்த நினைவுகள் என்றும் எம் மனதில் உலாப்போகும்.

பெரியம்மாவின சாப்பாடை மிகவும் ரசிக்கும் பகீ அதை பற்றி அடிக்கடி பேசுவார். பகீயின் சாப்பாடு சமையலும் சிறந்ததே. நாங்கள் மயிலிட்டி போகும் வேளைகளில் அவரின் சாப்பாட்டை உண்டு மகிழ்வோம்.

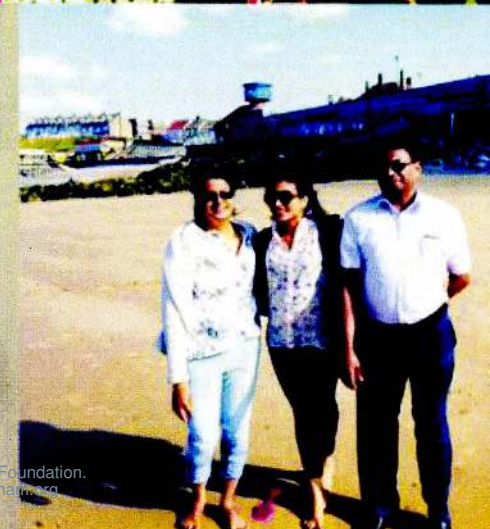
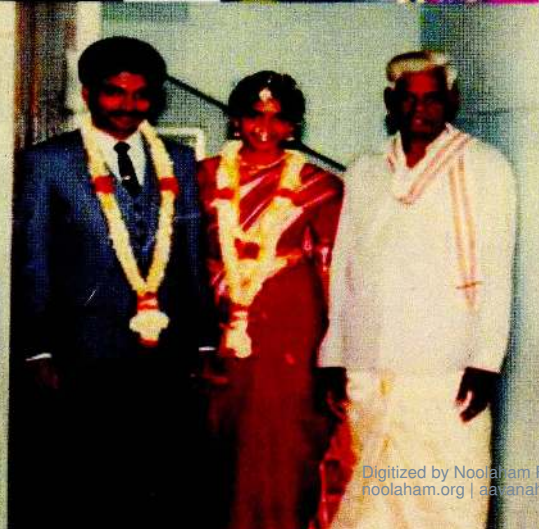
பகீயும் ராணி, பேபி, மைதிலி, ஜனா, அனுராதா எல்லோரும் சேர்ந்து விளையாடுவோம். இரவில் படுத்திருக்கும் பொழுது கூட நிறைய கதைகள் சொல்லி சிரிப்போம். பகீரதி ௧ பொ த உயர்தரம் படிக்கும் போது எங்கள் வீட்டில் ஒரு சில காலம் தங்கியிருந்தார். நாங்கள் யாவரும் ஒன்றாக மகாஜன கல்லூரிக்கு சைக்கிளில் போவோம். பகீ கேசவ அண்ணாவிடம் கணித பாடம் கேட்டு படிப்பார். மற்றும்படி தானாகவே படிப்பார். பகீ உயர்தர சோதனையில் திறனே சித்தியடைந்து பல்கலைக்கழகம் சென்றார்.

அவர் பல்கலைக் கழகம் சென்றபின் நாட்டு நிலைமை காரணமாக நாம் நீண்ட காலம் பிரிந்து விட்டோம். பின்னர் பகீ கொழும்பு கொள்ளுப்பிட்டியாவில் வசித்த வேளை ராணியும் அனுவும் அவரை அடிக்கடி சந்திப்பார்கள். அவ்வேளைகளில் அவர்களை பகீ வெளியே கூட்டி செல்வார். கிருஷ்ணியின் முதலாவது பிறந்த தினத்தை கொழும்பில் உறவினர்களுடன் மிக விமர்சையாக கொண்டாடினார். தனது கணவன் ரிஷ சகோதரி சியாமளா கொழும்பில் 1992 ல் அகால மரணமானபோது மிகவும் மனமுடைந்த பகீ அவரது ஈமச் சடங்குகளை முன்னின்றும் செய்தார் பின்னர் அவர் இந்தியாவில் வாழ்ந்த காலத்தில் ராணி அங்கு சென்ற வேளை விமான நிலையத்தில் அவரை வந்து கூட்டிச் சென்றது மட்டுமல்லாது பல இடங்களையும் சென்று பார்க்க உதவினார்.

பகீ நோய் கண்டார்... தொய்வுற்றோம்! அவ்வேளை எங்கள்









குடும்பத்தில் இருந்த பாசத்தினால் எங்கள் எல்லோரையும் பார்க்க ஆசைப்பட்டார். ராணியை லண்டன் வருமாறு கூறி, அந்த அழைப்பிற்கான கடிதமொன்றினையும் வைத்தியரிடமிருந்து எடுத்தனுப்பியிருந்தார். மகேந்திரன் அண்ணாவுடன் தொலை பேசியில் பகீ பேசினார். கேசவ அண்ணாவை கனவு கண்டதாக சொன்னார். அனுவை தன் வீட்டிக்கு பக்கத்தில் மாறி வந்து வாழும் படி கேட்டார். பகீயின் உயிர் பிரியும் வேளை அனு பக்கத்தில் நின்றார். ஆசை அண்ணாவின் மீது மிகவும் பிரியமாக இருந்தார். பகீ விரும்பியபடி ஆசை அண்ணாவும் இறுதி நேரத்தில் வந்து மரண சடங்கில் கலந்து கொண்டார்.

பகீ சில காலமாவது நோய் மாறி வாழவேண்டுமென விரும்பினார். நாமும் பிராத்தித்து நின்றோம். ஆனால் எல்லாம் கண்மூடி திறப்பதற்குள் முடிந்துவிட்டது! இன்ப நதி பாய்ந்திருந்த எம் வாழ்வில் இடி விழுந்தது!! வாழ்க்கைப் பயணத்தில் சிறக்க வேண்டியவர் பாதி பயணத்தில் பிரிந்து சென்றார். ஆசை கணவர் ரிஷியையும், முத்தான கிருஷ்ணியையும் நம் யாவரையும் விட்டு பிரிந்து சென்று விட்டார்!!

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

எங்களை விட்டுப் பிரிந்து சென்ற உங்களின் நீங்காத நினைவுகளோடு உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திக்கிறோம்.

பாசமும் நேசமும் கொண்ட,
மகேந்திரன் (சின்னண்ணை), ஜெயேந்திரன் (ஆசை அண்ணா), ராணி அக்கா, பேபி, அனு

என்றும் எம்மை விட்டுப் பிரியாத பகீரதி அக்கா...

நீங்கள் எங்களை விட்டுப் பிரிந்து ஆண்டு ஒன்று சென்றாலும் உங்களுடன் பழகிய பசுமையான நினைவுகள் எங்கள் மனதில் என்றுமே நிலைத்திருக்கின்றன. என் தந்தை வழி உறவின் அழகிய தேவதையாக, எங்கள் குல விருட்சத்தை அலங்கரித்திருந்தீர்கள். கடல் கடந்து பல நாடுகளில் வசித்த பொழுதிலும் கூட "ஆசை" குடும்பத்தினை என்றும் மறவாது இனிமையோடு உறவாடினீர்கள்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பொருளியலினை சிறப்புப் பாடமாக கற்று இளம் பொருளியலாளர் என்னும் நாமத்தைப் பெற்றுக் கொண்டீர்கள். அப்பெயர் என்றென்றுமே நிலைத்திருக்கும் வண்ணம் பொருளியல் பாடத்தில் அதி சிறப்புச் சித்தியைப் பெறுகின்ற மாணவர்களுக்கான தங்கப் பதக்கத்தை யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தில் உங்கள் பெயரால் வழங்குவதையிட்டு நான் உவகை அடைகின்றேன். எனது அண்ணா பொருளியல் விரிவுரையாளராகவும் நான் மெய்யியல் விரிவுரையாளராகவும் பல்கலையில் உயர்ந்திட உங்களுடைய அறிவுரைகளும் வழிகாட்டல்களும் எங்கள் கல்வி வளர்ச்சிக்கு எப்பொழுதும் பெரும் உறுதுணையாக அமைந்தது.

உங்களை தீராத நோய் வாட்டிய பொழுதிலும் இறுதி நேரத்திலும் எம்முடன் உறவாடி பாசமுடன் இருந்தீர்கள். காலன் உங்களை எங்களிடம் இருந்து பிரித்தாலும்

உங்கள் நினைவுகளுடன் நாம் எப்போதும் ஒன்றித்
திருப்போம்.

உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல கவுணாவத்தை
நரசிங்க வைரவரைப் பிரார்த்திக் கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

என்றும் உங்கள் பசுமையான நினைவுகளுடன் அன்பு
மறவாத தம்பி,

ந. சிவகரன், B.A (HONS), PG Dip in Psych., M.A., M.Phil.,
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்
மெய்யியல் துறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

- கலங்காத உள்ளம் படைத்தவர்களே இறுதி
வெற்றிக்கு உரியவர்கள்
- தோற்றுப்போவது குற்றமில்லை.
முயற்சிக்காமை இருப்பதுதான் குற்றம்.
- அறுந்த கயிற்றை முடிச்சுப் போட்டுவிடலாம்.
ஆனால் முடிச்ச இருக்கத்தான் செய்யும்.



Miss You Gorgeous Bahee!

Bahee is our beautiful cousin both maternally and paternally. Her father is our mother's brother and her mother is our father's first cousin.

As children, we used to meet her often in Karugampanai and Myliddy and we were playmates more than cousins. Every weekend we used to go to Myliddy to see our grandmother. As soon as we arrived at our grandmother's house, we used to throw our bags and run to Bahee's house, next door. We had heaps of fun as children and teenagers. We will always cherish these unforgettable memories of Bahee.

We lost contact with our dear cousin Bahee for quite some time after we all migrated to Australia. However all of a sudden, one day we got a letter and a card from Bahee that she has been blessed with a baby girl, Chrishni. We were delighted. It was only in recent years that we began conversing regularly.

Kethees:

When I heard the shocking news of Bahee being diagnosed with cancer, I immediately made a decision to visit Bahee. It was pleasant to see her after 28 years and I will remember that trip forever.

Mythili:

I also made a visit to spend sometime with Bahee in November 2016. Unfortunately Bahee was hospitalized for the two weeks that I was there and my plan to spend

some quality time with her at her house was in vain. I was hoping each and every day that she will return home but it didn't happen until my return to Sydney. I saw her pain and prayed for it to go away. I was really sad that I couldn't share all my thoughts and memories with her during my stay in London due to her poor health.

God had other plans for our gorgeous Bahee. On Pongal day (Saturday 14 January in Sydney), Bahee left us all to be with the Lord. Even though Bahee left us, the memories that we shared will be in our hearts forever.

Om Shanthi! Shanthi! Shanthi!

**With love & tears,
Kethees and Mythili
(Ponmailnathans)**





In Memory of a Loving Sister-In-Law

I am honoured to write a few words about Bahee. I feel a great sadness wash over me as I recall the countless happy memories that we shared. But I am also filled with a deep and unwavering gratitude for having known her. She was a wonderful sister in law.

Words alone cannot do justice to this beautiful soul who enriched so many lives with her warmth, kindness and grace. Bahee had a bubbly personality and infectious smile. Even in difficult times, Bahee would walk around with a smile showing compassion and empathy for others. It is really hard to describe in words but Bahee meant so much to me, my husband (her brother Vickey) and to my children and her untimely demise has left a void in our hearts.

I still remember the very first time I met Bahee. I was in Colombo on a work-related visit and she came to see me with little Chrishni. She impressed me with her good looks and friendly nature. Bahee was not only beautiful outside but also beautiful inside. Her inner beauty is what attracted people towards her.

Bahee will always be remembered as someone who everyone could count on. In 2001, my mother was ill with cancer. It was our wish that she was treated in India. Bahee heard this and without any hesitation promised to help me during this terrible time. She kept her word and helped my mum as much as she could till

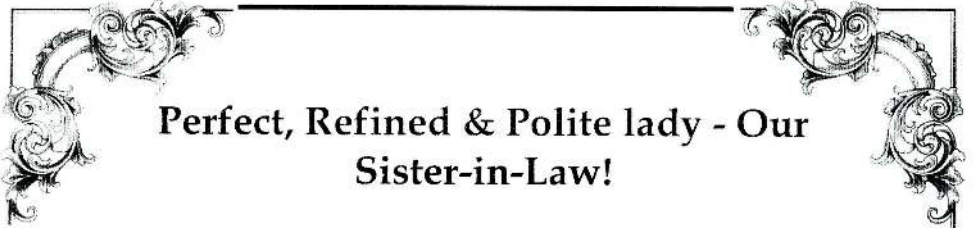
my mum got better. I will always remain indebted to her for the kindness and compassion that she showed my mother when she was at her weakest.

Bahee accepted us for who we were. If I have learned some valuable life lessons, it was from Bahee, who taught me to forget and forgive. Bahee never held grudges and would simply put the past behind and move on.

Bahee, you touched so many lives with your courage and grace. The dignity with which you fought this merciless disease will be held up as an example for not only your family but others too. Bahee, you enriched all our lives and while I know you are now in a better place free from pain and suffering, you will continue to live in our hearts forever.

Nirmala Vigneswaran

- எத்தனை படிகள் என்று மலைக்காதீர்கள். எல்லாப் படிகளும் கடக்கக்கூடியவையே.
- கீழ்ப்படியக் கற்றுக்கொள். கட்டளையிடும் பதவி தானாகவே உன்னைத் தேடி வரும்.



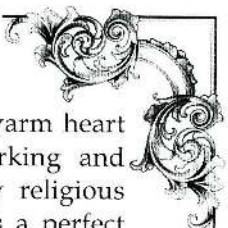
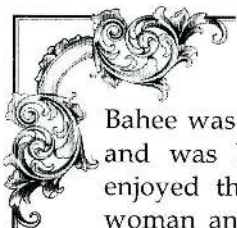
Perfect, Refined & Polite lady - Our Sister-in-Law!

I am honored to have the privilege to pay tribute to a very special person in our lives. However, I find it difficult to put into words what Bahee meant to me. How could I sum up her beautiful life in just one page?

I have known Bahee since 1988 when we were both in our early 20s. She was married to my husband's brother, Rishi Anna, who is also a cousin of mine. The day I first met her is still fresh in my mind: Rishi Anna, Jenna, my husband, and I went to receive her at the airport in Oman: Bahee was so beautiful. She was vibrant and full of energy. We both lived in the same house there and did a lot of things together. Bahee loved to learn and enjoyed new experiences. She was bold and did not hesitate to try anything new. She also loved cooking and came up with different, delicious dishes. Nobody has ever made a squid curry as delicious as hers. Our time together in Oman was exciting and filled with fun and laughter.

I also had the pleasure of spending some time with Bahee in Trichy, India, when both of us would visit our beloved mother-in-law during the holidays. We absolutely enjoyed our holidays in Trichy, where we would leave our children with our mother-in-law, and go shopping and sightseeing. The height of the excitement was the driving lessons we took together and to our surprise we both passed the road test!

In the summer of 2005, my daughters, Nirro and Shyamu, spent a month with Bahee, Rishi Anna and Chrishni at their home in Germany. They fondly remember how she cared for them like they were her own daughters and how she was a joy to be around.



Bahee was humble and good-natured. She had a warm heart and was bright and creative. She was hardworking and enjoyed the teaching profession. She was a very religious woman and faithfully served the church. She was a perfect daughter, a committed wife, an amazing mother, a caring sister, a kind sister-in-law, a loving aunt and a good friend to everyone.

To Rishi Anna, she was a loving and supportive wife, who never gave up on him. Her love for him was pure and had no limits. He was certainly the one for her and will always be. I am sure Rishi Anna and Bahee will join together someday as their love remains strong wherever she may be.

Bahee fiercely loved her only daughter, Chrishni and she was everything to her. Bahee kept Chrishni very close under her wings. She made immense sacrifices for her daughter and was proud to see her successes.

To her brother Vicky, Bahee was more than a sister. Since Bahee was very young she looked after and cared for him in the absence of their mother, who sadly passed away when Bahee was a child. She contributed a lot to Vicky and his family and her role in their lives will forever remain exemplary.

Bahee was very popular among her friends and was always there to help and advice everyone. She was a peacemaker and over the 30 years I have known her, I never remember her quarrelling with anyone.

Bahee was a great asset to the Jayaratnam family. I am so proud to call her my friend and sister-in-law and thank God for the same.

Words cannot describe how much she will be missed.

Suby Niranjan




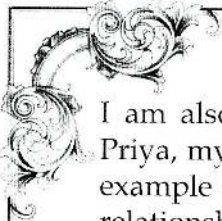
Tribute to My Loving Sister-In Law, Bahee

I have the honor and privilege to pay tribute to a very special and irreplaceable person: my loving sister-in-law, Bahee.

It is tough for me to compose all of my thoughts in a single tribute. There are so many things I can say, but I am at a loss for where to start. Bahee was a remarkable woman, full of joy, with a special kindness in her heart. She will always be remembered for her love, compassion, and her caring ways.

I was privileged enough to have met her at a young age at school. She was as sweet then as she was up until her final breath. I will always cherish the moments that we shared at school together. It was heartwarming when she joined our family through marriage to my brother Rishi. He was blessed with a wonderful wife, who loved and looked after him over the many years they shared together.

I fondly remember spending time with her in Colombo & Oman, where she continued to be her caring self. I vividly remember all of the hearty meals that she cooked for me while I was there, and the wonderful conversations that we had. It is unfortunate that I will not be able to live these moments any more, but I am happy that I was able to share those times with her.



I am also grateful for her encouragement in marrying Priya, my wife. I looked at her and Rishi Anna as a good example of a married couple, and hoped to build that relationship with Priya as well.

Bahee was a fantastic and caring mother. She sacrificed a lot for her daughter Chrishni and Bahee is the reason Chrishni is the woman that she is today. Our last conversation was very long and memorable. She spent most of the time talking about how proud she was of raising her daughter, and was more concerned about the well-being of her family than her own health.

Her life was cut too short, but she touched the hearts of many while she was here. Her memory will live on forever in our hearts.

Bahee, you were a wonderful, amazing person, and I'm so happy and blessed to have known you. Thank you for taking care of my brother all these years, and for providing me with a special niece. Your life ended prematurely, but I know that it's because God was hurting being away from you for so long.

I'm glad that you accepted Christ as your savior and secured a spot in Heaven. I trust in God to meet you again. We all love you, and you will never be forgotten. May your soul rest in eternal peace.

Sathi Jayaratnam



A Tribute to Bahee Mami

Bahee Mami (Aunty) was more than just my Mami and was like a second mother to me.

One night when my siblings, Partheban and Saathana, and I were having a sleepover at Chrisni Acca's house, Partheban upset me so much that I didn't speak to anyone. Bahee Mami, noticing this, tried to cheer me up by taking me to the shop nearby and bought me this long piece of bubble-gum. After this, I was incredibly happy for the rest of the day. It is this caring, nurturing personality that made Bahi Mami so lovable and made me look upon her like a second mother.

When I was little, everyone used to say how I was a "mini Bahee". I would always frown and reject this. However, as I grew older I realised that it was the best compliment I had ever been given. To be compared to such a bold, sweet, confident individual is such an honour. She embodies everything I want to be passionate, calm, selfless and most importantly strong.

Bahi Mami always taught me to strive for the best in life, to be ambitious and to reach those goals. She always pushed me to achieve more and would always help me if I needed it. She had so much faith in me and I hope that I can fulfil her hopes and make her proud of me.

My siblings and I cherish her memories and hope that we make her proud.

Ovea Vigneswaran

(Niece)



A Tribute to Bahee Aunty

"We say that the 'hour' of death cannot be forecast, but when we say this we allude to the 'hour' as placed in an obscure and distant future."

It never occurs to us that it could turn into reality someday – that day, 13th January 2017.

I've never witnessed anyone breathing their last until that day. She seemed peaceful, serene and angelic – almost eager to join our Lord; however deep within those eyes we could almost sense a tinge of sadness, resistance if you will – possibly the human inclination to hold on to life; A life impregnated with love, peace, simplicity and humility – attributes that resonates unanimously amongst all who've had the pleasure of knowing Bahee Aunty.

That resistance was fully justified - a wife's desire to care for her man and a mother's desire to give away her daughter. However whilst there would've been no greater joy for her to witness these events unfold, she placed her trust in the Lord to carry out her wishes.

Wholesome, alluring, kind-hearted, compassionate... I can go on, however words aren't adequate enough to comprehend the manner in which she chose to live her life.

I regret not having spent more time with her however when I think about the times we did spend, they were heart-warming; a sense of home... To quote,

*'Some people talk and talk
and never say a thing.
Some people look at you
and birds begin to sing.
Some people laugh and laugh
and yet you want to cry.
Some people touch your hand
and music fills the sky.'*

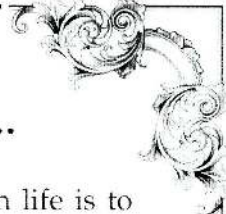

She was also a warrior - her grit and determination to fight this illness knew no boundaries. Her faith despite these trials and tribulations, unshakeable.

I'm confident that Bahee Aunty is now with our Creator. She will be in our hearts forever. I feel fortunate and blessed to have been a part of your life's journey. We will always be proud of you.

Tony Thomas
(Nephew)

ஏழ்மையில் நேர்மையும் தோல்வியில் விடா முயற்சியும், வறுமையில் பரோபகாரமும் துன்பத்தில் தைரியமும் செல்வத்தில் எளிமையும் கொண்டவர்கள் என்றும் வெற்றியாளர்களே.

- மற்றவர்களைத் திருத்த முன்னர் நாம் எமது தவறுகளைத் திருத்த வேண்டும்.
- தோல்வியை ஒப்புக் கொள்ளத் தயங்காதே. தோல்வியிலிருந்து கற்றுக் கொள்ள வேண்டியது நிறைய இருக்கின்றது.



A Few Words about Bahee Aunty...

One of the hardest things a person must do in life is to write a eulogy on the passing away of a loved one. There is so much I want to say and reminisce about Bahee Aunty, but words have been evading me during this difficult time. However, I will try my best to write a few words about this kind soul.

Bahee Aunty is the beloved wife of my mother's brother, Reshe Mama (Uncle), and beautiful mother of my cousin, Chrishni.

Growing up in India, I was fortunate enough to spend time with Bahee Aunty. I remember frequently visiting and staying with Bahee Aunty and Chrishni at their home in India. I also remember the fun trips we took to the cities of Trichy and Vailankanni in India. However, more than my time in India, it was the last few years in England that got me really close to her and gained me some cherished memories, which I will never forget.

Anybody who was lucky enough to know Bahee Aunty would only have the best to say about her. If I were to pick one particular trait, it would be of how caring she was. She was always concerned about her family and loved ones. She was thoughtful, kind and compassionate. It was always the smallest of gestures that made all the difference for me with Bahee Aunty such as remembering what I like to eat, when I came over and stayed with Bahee Aunty, Reshe Mama and Chrishni during the holidays. I fondly remember the time when she told her own daughter, Chrishni, to stop eating the

cutlets she made so I could have more. It touched my heart when in her sick bed, despite all her pain and difficulty, she kept calling me to find out whether I was okay whilst travelling from Dublin to London to meet her in December 2016. This was just a few weeks before she passed away. During this trip, I saw how concerned she was about my future and the last conversation we held will always be very dear and precious to me.

Bahee Aunty will always be remembered as a person who was gentle, caring, loving and understanding. She was a truly selfless person, who always put her family and loved ones first.

Rest In Peace Bahee Aunty, we love you a lot and miss you more than ever.

Roshani Tina Thomas

(Niece)



நீயும் நின் நினைவுகளும் உயிர்ப்புடன் வாழும்

ஓர் ஆண்டு ஓடியதன்
பின்னர் மீண்டும் சந்திக்கிறோம்.

தெருவோர மரங்களும்
ஓர் து. வை துளிர்ந்து மகிழ்ந்து மலர்ந்து
இலைகளை எல்லாம் உதிர்த்து மீண்டும் வாடி நிற்கின்றன.....

அன்பு தோழி!
உனது மலர்ந்த முகத்தையும்
உன்னுடன் மகிழ்ந்த நினைவுகளையும்
சுமந்த வண்ணம் எங்கள் நாட்கள் நகர்ந்து கொண்டு இருக்கின்றன....

கால் நடக்கும் ஓர் தேவதையாய்
சென்ற ஆண்டு வரை எம்முடன் நீ இருந்தாய்..
பூப்போன்ற உன் உயிர்ப் புன்னகையை
கோடாரி கொண்டு வெட்டி
எடுக்கும் கொடுமையை செய்தவன் எவன்....

வளாக வாழ்வினில் வானம்பாடியாய்
எம்முடன் சிறகடித்து பறந்தவள் நீ
மென்மையான உனது சின்ன சிரிப்பில்
ஆயிரம் ஆயிரம் ரோஜாக்கள் எம் மனம் முழுவதும் பூப்பூக்கும்

பிள்ளை போன்ற வெள்ளை மனம்
தேனிணும் இனிய வார்த்தைகள்
பொன்னில் செய்த அழகான தெய்வப் பெண்ணல்லவா நீ...
வானத்தில் உலவும் விண்மீன்கள்
மத்தியில் ஒளிரும்
அந்த வெண்ணிலவை போன்றவள் அல்லவா நீ..

நூறு நூறு நண்பர்கள் நண்பிகள்
சூழ்ந்த ஓர் மாபெரும் சபையை
மகிழ்வின் மயமாக்கும்

உதடுகளில் வழியும் உனது ஒற்றைப் புன்னகை..
எமது ஒவ்வொரு ஒன்று கூடலிலும்
உனது இடம் என்னவோ
வெறுமையாகவே இருக்கிறது எமது மனங்களை போல...

கைத்தொலைபேசியில் அழிக்க மனமின்றி
உனது இலக்கத்தை இன்னும் பாதுகாத்து வருகின்றோம்
ஓர் தடவை விட்டு
மற்றும் ஓர் தடவை என்றாலும்
அழைப்பில் நீ வர மாட்டாயா என்ற எக்கத்துடன்...

எமது முகநூலில்
எமது புகைப்படங்களிற்கும் பதிவுகளிற்கும்
நீ அன்று தந்த விருப்பங்களும் கருத்துக்களும்
இன்று எம்மை மகிழ்விப்பதாய் இல்லை..
கண்களில் கண்ணீர் துளிகளை
வரவழைக்கிறது
மனதுக்குள் அழ வைக்கிறது

எம்மை நன்கு அறிந்தவள்.
அன்பு என்ற ஓர் மொழியில்
மனத்துடன் மனம் விட்டு பேச கற்றவள்
இனி நீ இங்கு இல்லை...

இனி வரும் விழாக்களில்
ஓர் மூலையில் அமர்ந்து கொண்டு
நானிருக்கிறேன் உங்களுக்காய்
என்று நட்புடன் புன்னகைக்க

நீ இனி இங்கு இல்லை....
நெஞ்சே வெடித்து விடும் போலிருக்கிறது
நண்பி உனது இழப்பை எண்ணி பார்க்கையில்

உனது இழப்பு
பேச தெரிந்த ஊமையாக
எம்மை மாற்றி இருக்கிறது

கரை புரளும் எமது சோகத்தை
வார்த்தைகள் மூலம் விபரிக்க
முயன்று முயன்று நாம் தோற்று போகிறோம்
ஒன்றே ஒன்று
நாம் உறுதியாக கூறுவது

உனது அன்பான சிரிப்பும்
உனது எழிலான உருவும்
உனது அழகான நினைவுகளும்
மலைமுகடுகளில்
பொறிக்கப்பட்ட உயிர் எழுத்துக்களாய்
உயிருள்ளவரை எமது மனங்களில் பதிந்து இருக்கும்

எமது குழந்தைகளுக்கு
உன்னை பற்றி
கதை கதையாய் கூறுகிறோம்
எமது குழந்தைகள்
அதை அவாது குழந்தைகளுக்கு கூறுவர்

குழந்தைகளின் குழந்தைகள்
தங்கள் குழந்தைகளுக்கு கூறுவார்
இந்த உலகில் மனிதர்கள் வாழும் மட்டும்
நீயும் நின் நினைவுகளும் உயிர்ப்புடன் வாழும்.

- நடா சுப்பிரமணியம் (யாழ் பல்கலைக் கழக நண்பன்)

பகீரதி ஒரு நினைவுக்குறிப்பு

"நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும் பெருமை உடைத்து இவ்வுலகு" என்கின்றார் திருவள்ளுவர். ஆம், வாழ்க்கையும் இப்படித்தான். இன்றிருப்போர் நாளை இருப்பதில்லை, இறப்பும் பிறப்பும் இயற்கையின் காலச்சக்கரம் போல் சுழன்று கொண்டே இருக்கின்றது.

என் இனிய பல்கலைக்கழகத்தோழி எம்மை எல்லாம் விட்டுப் பிரிந்து ஆண்டு ஒன்றாகிவிட்டது என்பதை நினைத்துப்பார்க்கையில் நெஞ்சு கனக்கிறது. 1983 காலப்பகுதியில் பல்கலைக்கழகம் பிரவேசித்த பகீரதியை ஓராண்டு முன்பிரவேசித்த நான் 'பகிடிவதை' மூலம் அறிமுகமாகினேன்.

பகீரதியிடம் ஓர் அழகான முகம் இருந்தது. ஓர் அழகான மொழி இருந்தது. சின்ன வயதில் தாயை இழந்திருந்த அவளிடம் அன்பும், நேர்மையும், கனிவும், பரிவும் கொண்ட மனிதநேய உள்ளம் இருந்தது. எல்லோருக்கும் பிடித்ததை செய்யும் ஒருத்தியாக அவள் இருந்தாள். தேர்ந்தெடுத்த நல்ல தோழிகளுடன் அவள் பல்கலைக்கழக வாழ்க்கையினை கழிக்கலானாள்.

1984 ஆண்டு இறுதிப்பகுதி என்று நினைக்கின்றேன். பல ஆண்டுகளாக இயங்காமல் செயலிழந்திருந்த யாழ் பல்கலைக்கழக தமிழ் சங்கத்தினை இயங்க வைக்க பேராசிரியர் பாலசுந்தரம் பிள்ளை (தற்போது கனடாவில் வாழ்கின்றார்) அவர்களுடன் ஒரு சந்திப்பை நானும் நண்பர்கள் மணிவண்ணன், சக்திதாசன், செங்கதிர்செல்வன், ஸ்ரீதரன் ஆகியோர் நடத்தினோம். அந்த சந்திப்பில் நண்பி பகீரதியும் கூடவே இருந்து அன்று அங்குரார்ப்பணம் செய்த சங்க குழாமில் உப செயலாளராக செயற்படவும் ஒத்துக்கொண்டாள்.

அந்த நாட்கள் பசுமையானவையே! அந்த நினைவழியாத நாட்கள் கடந்து 2014 ஆண்டு நடா சுப்ரமணியம் அவர்களது 50 வது பிறந்த நாள் விழாவில் பகீரதியை கண்ட போது ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ள நேரம் எடுத்தது! நண்பி ஸ்ரீலக்ஷ்மி அறிமுகப்படுத்திய போதுதான் ஞாபகம் வந்தது. நான் ஓராண்டுக்கு மேலாக தினம்தோறும்

காலையில் அனுப்பும் திருக்குறள் வட்டத்தில் பகீரதியும் இருந்தாள். எனது பிள்ளைகளின் சங்கீத அரங்கேற்றத்திற்கு நான் அழைப்பு விடுத்து அவள் வரவில்லை என்னும் கோபத்தில் நான் அவளுடன் பேசாதிருந்தேன். அந்தக் காலத்தில் நோய் அவளுடன் பேசிக் கொண்டிருந்திருக்கின்றது. தனது நோய் பற்றி நண்பர்கட்கு பகிர்ந்து கொள்ளவேண்டாம் என்று நெருக்கமானவர்க்கு சொல்லியிருக்கின்றாள். இறுதிக்காலத்தில் தன் ஒயே மகளிடத்தில் என்னைப் பற்றிய சில குறிப்புகளையும் சொல்லிச் சென்றுள்ளார். சிவபாலனுக்கு தமிழ் தெரியும் எனும் பொய்யான குறிப்பும் அதில் ஒன்று. என் பொய் சொன்னாய் என்று நான் யாரிடம் கேட்பது?

இறுதிச் சடங்கில் நான் ஆற்றிய உரை பற்றி குறிப்பிட்டு அவள் அன்பு கணவனும் மகளும் என்னுடன் சில வாரங்களுக்கு முன் பேசினார்கள். "தக்கார் தகவிலர் என்பது அவாவர் எச்சத்தாற் காணப்படும்" எனும் குறள் தான் என் ஞபாகத்திற்கு வந்தது. அவர்கள் உண்மையிலேயே அவளின் எச்சமாகவே இருக்கின்றார்கள்.

புனித வேதாகமம் ஒன்றை சொல்கின்றது. "சுமை சுமந்து சோர்ந்திருப்பவர்களே என்னிடத்தில் வாருங்கள், உங்கட்கு நித்திய இளைப்பாறுதலை தருகின்றேன்" என்று. அன்பு தோழி இறைவனிடத்தில் நித்திய இளைப்பாறுதலுடன் இருந்து அவள் கணவனுக்கும் மகளுக்கும் நல் ஆசிகளை வழங்கியபடியே இருப்பாள்.

ஓம் சாந்தி!

சுபம்.

தமிழால் உருவாகிய அன்பு நண்பன்,
துரை சிவபாலன்

பகீரதி

பெருக்கேற்றாப்போல் ஓர் அழகி. காலதேவனின் நாட்சுழற்சியின் வேகத்தால் அடிபட்டுப்போன ஓர் வெண்புறா. வெள்ளை மனதில் கள்ளமற்ற ஓர் புன்னகையும் அவரின் அடையாளம். உதட்டின் மேல் ஒரு மரு அது அவருக்கு மேலும் அழகூட்டும் அற்புதம்.

எப்போது எனக்கு அவரைத் தெரியும் ? மீட்டுப்பார்க்கின்றேன். என் ஊரின் பக்கத்து ஊரான கட்டுவன் மயிலிட்டி தான் அவரின் பிறப்பிடம். 1978ல் நான் நடேஷ்வரக்கல்லூரிக்கு படிக்க சென்ற போது 63/64 பேரூந்தில் செல்வது வழக்கம் . அவ்வாறு செல்கையில் மயிலிட்டிச் சந்தி பேரூந்து தரிப்பில் வேறு வேறு பள்ளி மாணவிகள் நிறையப்பேர் நிற்பார்கள் . அவர்களில் பலர் என் நண்பிகள் . அங்குதான் பகியை முதன் முதலில் கண்டேன். மின்னல் போன்ற ஒரு பளிச்சிடும் அழகு காணப்படும். சிறிது தோளவில் உயர்த்துக் கட்டிய போனிரைல் , தோளில் ஒரு புத்தகபை , நிற்பவர் அனைவருள்ளும் சற்று வித்தியாசமாக அழகுடன் தெரிவார்.அந்த கால ிரீதேவியின் சாயலில் இருப்பார் .எதோ என் மனதில் ஆழமாக பதிந்து விட்டது அவரின் முகம்.ஆனாலும் பேசியது கிடையாது . இவ்வாறு கிட்டத்தட்ட 82 வரை அவரை பார்ப்பதன் சில நாட்கள் அவர் பேரூந்தில் வராவிட்டால் என் மனம் அவர் எங்கே என்று தேடியதுண்டு .அவர் யாருடனும் அதிகம் பேசுவதில்லை. அப்போது நான் உணரவில்லை பிற்காலத்தில் உற்ற நண்பி அவர் என்று.

காலம் சுழன்ற வேகத்தில் நாமும் சுழன்று பல்கலைக்கழகம் புகுந்தோம் . எனக்கு முதல் Batch பகி.என் கணவரும் அவரும் ஒரே Batch என்பதால் இருவரும் மிக நட்புடன் பழகினர். எல்லோருக்கும் பகியை பிடிக்கும். மிக அன்புடன் பழகும் தன்மை கொண்டவர்.கல்வி முடிந்த பின் வேறு திசைகளில்

பிரிந்தோம் . மிக நீண்ட ஆண்டுகளின் நண்பன் நடாவின் கவிதை வெளியிட்டில் பகியை சந்தித்ததில் மீண்டும் தொடங்கியது எம் நட்பு. அவரின் 50வது பிறந்தநாள் வேறு பல நிகழ்வுகள் என்று பல சந்திப்புக்கள் . கடைசியாக நண்பன் நடாவின் பிறந்தநாள் விழாவில் நாங்கள் லக்ஷ்மி பகி எல்லோரும். மிக மகிழ்வுடன் பேசி சிரித்து இருந்தோம் . நான் நினைக்கவில்லை அதுதான் பகியுடன் குதுகலிக்கும் கடைசி தருணம் என்று. அன்றும் கேட்டேன் சிறிது கறுத்துள்ளீர் என் என்று . ஒன்றுமில்லை வேலைப்பளு என்றார் .நானும் அதனைப்பெரிதாக எண்ணவில்லை. ஆனாலும் ஜனவரி 12ம் திகதி இடி போன்ற செய்தி " பகிக்கு உடம்புக்கு முடியவில்லை வாரும் போய்பார்க்கலாம். என்று வாசகி கேட்டதும் ,அவருடன் சென்று பார்த்த போது , என் நண்பியை தோழி பார்த்த நிலை இன்னும் என் மனதை விட்டகலவில்லை.

இறுதி வரை நிற்கின்றோம் ,ஒரு தரம் விழித்து பார்த்தார் ,இறுதி மூச்சு வரை என்னால் மறக்கமுடியாது.என்னை மட்டும் கடவுள் கூப்பிடுகின்றார் என்று கேட்பது போலிருந்தது அவரின் பார்வை. என் உடம்பு ஆடிவிட்டது .இன்றுவரை அந்த கேள்வி என்னை அழவைக்கின்றது.

போய் வா தோழி போய்வா, நட்புடன் மகளுடனும் ரிஷியுடனும் நாமிருப்போம். சென்றுவா தோழி,இன்னொரு பிறப்பிலும் நண்பியாய் நாமிருப்போம் அதுவரை அமைதியாய் துயில் கொள். கவலை வேண்டாம், உன் கருணை எனும் கைக்கூட்டில் உன்னை நேசித்தார் இருப்பர் .அமைதியுடன் உறங்கு, உன் ஆத்மா என்றும் அவர்களுடன் வாழும்.



Eulogising Bahee Aunty

Bahee Aunty was an incredible person, with many great qualities. Words cannot describe the deep sorrow we all feel for her loss. She was such a kind, honest and compassionate woman who doesn't have a single bad bone in her body.

I have known Bahee Aunty for many years now and I was very fond of her. I had the privilege of taking care of Aunty while she was unwell and became very attached to her. She is the sort of person you can get attached to very easily because of her warm, loving personality.

She was so sweet and didn't want to burden anyone, constantly apologising. She spoke such kind words to me. Even with everything going on and her concern for Chrishni's future, she told me she wants me to get married and be happy and have children soon. She has a heart of gold, always wishing the best for people.

While Bahee Aunty was in hospital in December 2016, a priest had a vision that she was surrounded by angels. Towards the end of Aunty's time, she said she could see white light and bright colours in the sky which we believe was Aunty's path to heaven. A heart as pure as Bahee Aunty - I am sure her soul will be resting with the angels in heaven and watching over us.

We all miss Aunty so much and think of her every day. She certainly left a mark on my heart.

Archana Srikanthan

(Chrishni's friend)



A Tribute to Bahee Aunty

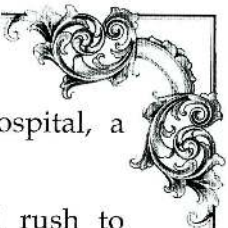
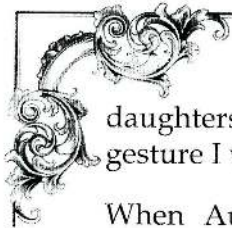
I am grateful that I had the honour and privilege to know and love Bahee Aunty. It is difficult to put into the words the love that I have developed for this incredible soul.

I only really got to know Bahee Aunty well over a few months while taking care of her during her last days. But anyone who has met Aunty will know it only takes a day to become attached to her. I was so surprised at how effortlessly we had bonded, and I would feel uneasy if I hadn't seen her for even a week.

Bahee Aunty taught me some important life lessons during that short period. We had deep conversations about life, happiness, the future and the past. These conversations would sometimes end in tears, with hugs and lots of love. Aunty had a lot of that to give, and Christhni is very lucky to have her as a mother.

Aunty was and still is a woman I look up to. She was a fighter and she was faithful to God. Rarely do you see people becoming stronger during these difficult stages of their lives. But Aunty did. Despite her weak physical condition, she would insist on walking around the corridors of the hospital holding my hands for support and even when I would become tired after a while, she would give her special smile and ask '*Pinky, can we go for another round?*' I admired her strength and willpower.

Aunty's gratitude for spending time with her was continuous. Even the smallest gesture would be noticed and she wouldn't let it pass without expressing her appreciation. She began introducing me as one of her



daughters to the staff and visitors at the hospital, a gesture I was truly touched by.

When Aunty was not hospitalised, I would rush to Chrishni's house to see her mum rather than Chrishni herself! I can still picture it, as if yesterday, all of us sitting around the table, playing her favourite game Palanguli. The happiness and smile on her face are memories I will cherish forever. I feel gutted that I couldn't have more time with her.

Aunty was a fantastic wife to uncle and an amazing mum to Chrishni. During her last days all her worries were about Uncle and Chrishni. She was more concerned for their wellbeing than her own.

It seems unfair, that we've had such a brief period with Aunty. But I am more than grateful to have had this time with her.

Prathinjana Kandarajah

(Chrishni's friend)

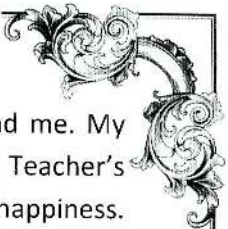



A Tribute to Teacher

Every Monday, 7.30pm, no matter the weather, let it be pouring rain or freezing cold, Bahee Teacher would come to my house to teach me. I admired her endurance, strength and hardworking nature.

Teacher, as my family and I called her, had a big impact on my life. She was the foundation to my education. She was an intelligent lady. She understood her students' needs and changed her teaching style according to the ability of her students. Even to this day, I remember the techniques she used not only to teach me grammar but to ensure that it is embedded in my head.

Teacher was never one to watch the clock. This is something that my family and I were amazed about. Teacher would often stay beyond the normal tuition hours at no extra charge. This showed her dedication and desire for her students to excel. She motivated me and supported me in every way possible and this led to me always being the top of my class. A few months before my selective examinations, she assured my mother that I would pass with flying colours. Thanks to Teacher, I gained admission at one of the most selective schools in the country: Wallington County Grammar School. Teacher was very proud and happy and gifted me money. I was very touched by this gesture as no other teacher would have done this.



Teacher meant more than a tutor to my family and me. My mum was very fond of Teacher. My mum admired Teacher's beauty spot and her bright smile, which brought us happiness. Teacher was always pleasant and cheerful and never showed her worries. My mum always felt that Teacher's presence was a blessing in the house. She found it very easy to confide in Teacher and followed her advice on different matters such as marriage and children. When we heard that Teacher had been diagnosed with cancer, we were very upset. My mum always thought of visiting Teacher but did not as she had been told by people that Teacher did not wish for people to know that she was ill. The fact that we could not see Teacher during her last days remains one of my mum's biggest regrets.

Teacher was a very talented woman. She was hardworking, caring and encouraging. She was an inspiration. I am proud and honoured to say that I was one of her favourite students.

She tutored most of the students at my previous school, Westbourne School. It is a great loss to the students of this school and all her other students that she is no more.

Teacher, you had great belief in me and I hope I make you proud one day.

May your blessed soul rest in peace.

Toby Cadilas

திரைப்பட பாடலாசிரியர்
கவிஞர் விவேகாவின் புலம்பல்....,

யாழ்ப்பாணத் தமிழும்
இன்முகத் தோற்றமும்
தாழ்திறந்த பூவாய்
தாராள புன்னகையும்

உறவுகளைப் போற்றும்
உன்னத குணமும்
நொடிகளைப் படியாக்கும்
நுண்மாண் நுழைபுலமும்

பகீரதி ரிஷிகரன்
ஓர் பண்பாட்டுப் புதையல்!

நான்கு வயதில்
அன்னை இழந்து
ஆளாகிக் காதலில்
தன்னை இழந்து

ஆக்கிரமிப்பு மோதலில்
சொத்தை இழந்து
புலம்பெயர் வாழ்வில்
மண்ணை இழந்து

அரை ஆயுள் தாண்டுகையில்
விண்ணை அடைந்தார்

சோக மேகம்
சூழ்ந்துகொள்கிறது!

கலைமகள் வித்தியாலயத்தில் ஆரம்பித்து
கலைமாணி பட்டம் மேல் கல்வி!
கணவரின் அன்பைக்
கருவாக்கியத்தில் கிருஷ்ணி எனும் செல்வி!

அப்பா அண்ணா மீது
ஆறாத அன்பு
அண்டை அயலாரை
ஆதரிக்கும் பண்பு

எல்லோருக்கும் பிடித்த
இந்த மயிலிட்டி மாமகளை
ஒரு மன்னிக்க முடியாத நாளில்
மரணம் திருடிக்கொண்டது

ஜீவநதி போல காதலைப் பொழியும்
என் நண்பன் ரிஷிகரனின் துன்பமும்
உங்கள் சாயல் கிருஷ்ணியின் துயரும்
ஆறுதலால் அடங்காதது

பைந்தமிழ் தீவின்
பறவையே
பயணம் நெடுதூரம் இருக்கையில்
சிறகுகள் ஏன் செயலிழந்தனவோ

ஒரு தேசாந்தரியைப் போல
வாழ்க்கை எல்லாம் ஓடிய
உங்கள் ஆன்மா அமைதி காண்டும்

இறைவனின்
மாடத்தில் இன்னொரு விளக்காய் சுடர் விடுக!



*In company with Christ,
She now lives.
May she rejoice in Your kingdom,
Where all pain and tears are wiped away.
Unite us together again in one family,
To sing your praise forever and ever.*